

شهر جای کامیون های خطرناک نیست

اله زین الدین

هر بار که یک کامیون حامل سوخت، مواد شیمیایی یا دیگر محموله های خطرناک از میان خیابان های پرتدد شهر عبور می کند، فقط یک وسیله نقلیه سنگین در حال جابه جایی بار نیست؛ بخشی از یک ریسک بالقوه نیز وارد زندگی روزمره شهروندان می شود. کافی است ترمز یک خودرو از کار بیفتد، مخزن یک تانکر آسیب ببیند یا یک تصادف ساده زنجیره ای شکل بگیرد تا حادثه ای معمولی، به بحرانی شهری تبدیل شود.

مسئله تردد خودروهای سنگین و به ویژه ناوگان حامل مواد خطرناک در شهرهای ایران، موضوع تازه ای نیست. مقررات نیز در این زمینه کم نیست. آیین نامه حمل و نقل جاده ای مواد خطرناک، بر تعیین مسیر مجاز و اولویت مسیرهای خارج از شهرها تأکید کرده و حتی در تعیین مسیر، عبور از نقاط کم جمعیت و کمربندی شهرها را مورد توجه قرار داده است. پس مشکل را نمی توان صرفاً به نبود قانون نسبت داد؛ مشکل اصلی جایی است که قانون با واقعیت خیابان های شهر فاصله پیدا می کند.

شهرهای امروز دیگر ظرفیت پذیرش هر نوع ترددی را ندارند. خیابان های باریک، پل ها، زیرگذرها، تقاطع های پرتراфик و بافت های مسکونی، هر کدام محدودیت های خاص خود را دارند. عبور یک کامیون معمولی از چنین مسیرهایی شاید صرفاً مشکل ترافیکی ایجاد کند، اما وقتی پای مواد قابل اشتعال، شیمیایی یا خطرناک در میان است، موضوع از ترافیکی فراتر می رود و مستقیماً با امنیت عمومی گره می خورد.

از سوی دیگر، نمی توان با یک ممنوعیت کلی، صورت مسئله را پاک کرد. کارخانه ها، جایگاه های سوخت، مراکز درمانی، کارگاه ها و بسیاری از فعالیت های اقتصادی به حمل و نقل بار وابسته اند. بنابراین پرسش اصلی این نیست که «کامیون ها را چگونه از شهر حذف کنیم؟» بلکه این است که چگونه تردد ضروری آنها را به کم خطرترین شکل ممکن مدیریت کنیم؟

اینجا ضرورت یک مدیریت واحد و هماهنگ بیشتر از همیشه احساس می شود. شهرداری، پلیس، راهداری، مدیریت بحران، آتش نشانی و دستگاه های متولی حمل و نقل نمی توانند هر کدام بخشی از این مسئله را ببینند و انتظار داشته باشند ایمنی شهر به صورت خودکار تأمین شود. مسیرهای مشخص، ساعات مشخص، تابلوهای هشدار، کنترل مستمر، توقفگاه های مناسب و مهم تر از همه، نظارت واقعی بر اجرای محدودیت ها باید بخشی از یک برنامه واحد باشد.

پل ها نیز نباید فقط به عنوان یک مسیر عبور دیده شوند. هر پل، سازه ای با ظرفیت مشخص است و تردد ناوگان سنگین و به خصوص حامل مواد خطرناک، نیازمند توجه همزمان به ایمنی سازه و ایمنی شهروندان است. تصمیم درباره ممنوعیت یا محدودیت عبور چنین خودروهایی از یک پل، اگر بر پایه ارزیابی فنی و ایمنی باشد، محدود کردن حمل و نقل نیست؛ پیشگیری از حادثه پیش از وقوع آن است.

در نهایت، امنیت شهری زمانی معنا پیدا می کند که شهروند هنگام عبور از خیابان، پل یا زیرگذر، مجبور نباشد به این فکر کند که چند متر آن طرف تر یک تانکر حامل ماده خطرناک در حال عبور است. حمل و نقل باید در خدمت شهر باشد، نه اینکه شهر هزینه بی برنامگی در مسیرهای حمل و نقل را بپردازد.

رویداد صنعت

چهارشنبه ۱۵ مهر ۱۴۰۵
سال هشتم - شماره ۲۸۸
۲۵ ربیع الثانی ۱۴۴۸
7 October 2026
۸ صفحه - قیمت ۵۰۰۰۰ تومان

جذب ۲۳۷ سرمایه گذار در شهرک های صنعتی اصفهان

مدیرعامل شرکت شهرک های صنعتی استان اصفهان: ۲۳۷ سرمایه گذار جدید در شهرک های صنعتی اصفهان در نیمه نخست امسال ...

هشدار زمستانی به دستگاه های امدادی اصفهان

از اورژانس تا راهداری؛ اصفهان آماده زمستان می شود

عکس: مهر

جشنواره کودک اصفهان؛ سرمایه فرهنگی یا هزینه ای پرحاشیه؟

به دنبال دستاوردهای ماندگار

از «خانه دوست کجاست؟» و «باشو غریبه کوچک» تا «بچه های آسمان»؛ رویدادی که بیش از سه دهه با نام اصفهان ...

۴۰۵

ممنوعیت تردد ناوگان خطرناک از پل طبقاتی امام خمینی اصفهان؛

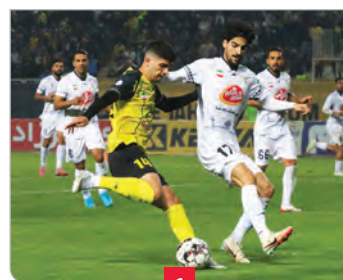
قوانین دنیا چه می گویند؟

ممنوعیت عبور خودروهای حامل مواد سوختی، شیمیایی و خطرناک از روی پل طبقاتی امام خمینی (ره) اصفهان، با هدف کاهش ریسک برای شهروندان و حفاظت از ...

۳

فردا، جدال اصفهانی ها با شیرازی ها و شمالی ها در هفته هشتم؛

سپاهان در سودای صدر، ذوب آهن به دنبال صعود

۶

روزی که به نام قلب ایران است؛

تهران؛ پایتختی ۱۲۰ ساله بر شانه های هزاران سال تاریخ

۷

طرح استفاده از مازوت کم گوگرد در نیروگاه «شهید منتظری» اصفهان بلا تکلیف مانده است

نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی گفت: طرح استفاده از مازوت کم گوگرد در نیروگاه شهید منتظری که سال گذشته برای اجرای آن تعهد داده شد، بلا تکلیف مانده است. مازوت معمولی دارای سه تا سه و نیم درصد گوگرد معادل ۳۰ تا ۳۵ هزار قسمت در میلیون است اما در مازوت کم گوگرد ...

۸

هشدار دوباره درباره فرونشست زمین در اصفهان و چند شهر دیگر

کارگردان مستند «بحران خاموش» با هشدار درباره فرونشست زمین در ایران می گوید برخلاف بحران آب که می توان با باران یا وارد کردن آب تا حدی جبران کرد، فرونشست قابل جبران نیست و وقتی زمین گسست پیدا کرد، آن منطقه دیگر از نظر پایداری قابل اعتماد نیست و باید ...

۸

شهردار خبر داد:

جزئیات طرح «چشمروشنی» شهرداری تهران برای حمایت از مادران

یک درصد شهر را شامل می‌شوند و هدف مدیریت شهری این است که هنگام نوسازی، همه خدمات مورد نیاز در آنها پیش‌بینی شود.

وی افزود: در این ۲۱۱ لکه، خدمات هفت‌گانه شهری پیش‌بینی خواهد شد و نوسازی با الگوهای نوین دنبال می‌شود تا علاوه بر کاهش آسیب‌پذیری بافت‌های فرسوده در برابر حوادث و بلایای طبیعی، کیفیت زندگی شهروندان نیز ارتقا پیدا کند.

شهردار تهران تجمیع پلاک‌ها را یکی از راهکارهای اصلی این طرح دانست و گفت: با تجمیع پلاک‌ها می‌توان به قطعات بزرگ‌تر دست پیدا کرد و در آنها خدمات کامل شهری را پیش‌بینی و نوسازی را به شیوه‌ای جدید دنبال کرد.

■ اجرای طرح «تورم صفر» برای حمایت از قدرت خرید خانوار

زاکانی در ادامه درباره طرح «تورم صفر» اظهار کرد: ورود مدیریت شهری به حوزه معیشت، بخشی از وظیفه آن در قبال شهروندان است.

وی با اشاره به فعالیت میادین میوه و تره‌بار در تهران گفت: فعالیت این میادین از سال ۱۳۵۸ آغاز شده و اکنون ۳۱۶ میدان در پایتخت به شهروندان خدمات ارائه می‌کنند.

شهردار تهران افزود: بر اساس گزارشی که دانشگاه تربیت مدرس تهیه کرده است، بیش از ۵۰ درصد مردم تهران از میادین میوه و تره‌بار خرید می‌کنند و قیمت کالاها در این مراکز به طور میانگین ۲۵ تا ۳۰ درصد با بازار تفاوت دارد؛ این اختلاف در برخی نقاط به ۴۰ تا ۵۰ درصد نیز می‌رسد.

وی گفت: در شرایط جنگ اقتصادی، مدیریت شهری علاوه بر ارائه خدمات، باید به مسئولان کشور برای مدیریت بهتر مشکلات مردم کمک کند.

زاکانی درباره جزئیات طرح «تورم صفر» ادامه داد: برای مدت شش ماه، هر خانوار متناسب با تعداد اعضای خود، میزان مشخصی از کالاها و اقلام مورد نیاز را با قیمت ثابت دریافت می‌کند تا با وجود افزایش تورم، قدرت خرید خانواده‌ها کاهش پیدا نکند. وی افزود: این طرح در دولت نیز تصویب شده است تا در سطح کشور اجرا شود و شهرهایی مانند ارومیه، مشهد و اهواز نیز برای اجرای این الگو اعلام آمادگی کرده‌اند.

خیابان‌های اطراف با مشکل مواجه شده است.

■ ۹۳۰ هزار پلاک تهران مشمول ضوابط طرح تفصیلی است

وی با اشاره به طرح جامع و تفصیلی تهران گفت: برای حدود ۹۳۰ هزار قطعه و پلاک موجود در پایتخت، ضوابط مشخصی در طرح تفصیلی تعیین شده است و باید معلوم باشد چه اقدامی در هر پلاک و محدوده انجام شود.

شهردار تهران افزود: با وجود این ضوابط، در سال‌های گذشته بی‌دقتی‌هایی صورت گرفته که بخشی از مشکلات امروز شهر ناشی از همان تصمیمات است.

وی با اشاره به برخی بلندمرتبه‌سازی‌ها تصریح کرد: در مواردی حجم ساختمان‌های دو طرف یک خیابان با ظرفیت معبر تناسب ندارد و همین مسئله مشکلاتی را برای رفت‌وآمد ایجاد کرده است.

زاکانی از شناسایی ۲۱۱ لکه برای نوسازی در تهران خبر داد و گفت: این لکه‌ها حدود

شهرداری تهران از اجرای طرح «چشمروشنی» از ابتدای سال ۱۴۰۵ خبر داد و گفت: بر اساس این طرح، به ازای تولد هر فرزند ماهانه ۳۰۵ تا چهار میلیون تومان اعتبار به مادر خانواده اختصاص پیدا می‌کند.

به گزارش خبرگزاری ایمن، علیرضا زاکانی در برنامه «صبحانه ایرانی» شبکه دو سیم، با تشریح مهم‌ترین برنامه‌های مدیریت شهری در حوزه نوسازی بافت‌های فرسوده، حمل‌ونقل عمومی، حمایت از معیشت شهروندان و افزایش مشارکت مردم، اظهار کرد: تهران حدود ۲۴۰ سال است که پایتخت کشور محسوب می‌شود و توسعه آن تا سال ۱۳۴۸ بیشتر در محور شمالی - جنوبی انجام شد، اما پس از آن گسترش شهر در محور شرقی - غربی نیز ادامه پیدا کرد.

وی افزود: در روند توسعه تهران، الگوی منسجم و مشخصی که بتواند متناسب با رشد شهر، خدمات مورد نیاز شهروندان را تأمین کند، وجود نداشت و یکی از مسائل امروز پایتخت نیز ناشی از همین موضوع است.

شهردار تهران ادامه داد: در پنج سال و یک ماه و دو روز گذشته، یکی از محورهای اصلی مدیریت شهری، حرکت به سمت توسعه و نوسازی تهران بر اساس الگوی صحیح بوده است. زاکانی با بیان اینکه توسعه تهران به معنای افزایش محدوده شهر نیست، افزود: پایتخت همچنان به نوسازی و بازآفرینی نیاز دارد و تمرکز مدیریت شهری در این زمینه بر بافت‌های فرسوده و ظرفیت‌های موجود در نقاط مختلف شهر است.

وی گفت: ایجاد زیرساخت‌ها و فراهم کردن شرایط لازم برای ارائه خدمات بهتر به شهروندان، بخش مهمی از این رویکرد محسوب می‌شود.

شهردار تهران یکی از چالش‌های پایتخت را ساخت ساختمان‌های بزرگ در معابر کم‌ظرفیت دانست و اظهار کرد: در برخی نقاط مجوز ساخت ساختمان‌هایی با تعداد واحدهای زیاد صادر شده، در حالی که ظرفیت کوچه، خیابان، پارکینگ و زیرساخت‌های اطراف با حجم جمعیت و فعالیت ایجاد شده تناسب نداشته است.

زاکانی ادامه داد: در برخی مناطق حتی مجموعه‌های تجاری بزرگ بدون توجه کافی به ظرفیت پیرامونی ساخته شده‌اند و پس از فعال شدن این مجموعه‌ها، تردد در

مدیرکل مدیریت بحران فارس:

مانور «صلابت زاگرس» با حضور ۴۵۰۰ نفر در فارس برگزار می‌شود

گروه‌های جهادی و سازمان‌های مردم‌نهاد متناسب با وظایف خود وارد میدان خواهند شد. غلامی هدف اصلی این مانور را افزایش تاب‌آوری جامعه عنوان کرد و گفت: باید مشخص شود هر دستگاه در زمان وقوع بحران چه میزان نیروی انسانی، تجهیزات، اختیارات و امکانات در اختیار دارد و تا چه اندازه می‌تواند از ظرفیت بخش خصوصی، پیمانکاران، سمن‌ها و سایر گروه‌های مؤثر در مدیریت بحران استفاده کند.

مدیرکل مدیریت بحران فارس با تأکید بر اهمیت زنجیره هشدار گفت: وقتی وضعیت یک مخاطره از زرد به نارنجی یا قرمز تغییر می‌کند، هشدار نباید در سطح مدیران و دستگاه‌های ستادی باقی بماند، بلکه باید مفهوم آن تا پایین‌ترین سطوح جامعه منتقل شود. وی ادامه داد: برای نمونه، در زمان اعلام شرایط جوی نامناسب، اداره ورزش و جوانان باید بتواند هشدار را به انجمن‌های ورزشی، ورزشکاران و کوهنوردان منتقل کند و جهاد کشاورزی نیز باید پیام‌های لازم را به کشاورزان و دامداران برساند تا فعالیت‌های خود را متناسب با شرایط مدیریت کنند. غلامی افزود: یکی از اهداف مانور «صلابت زاگرس» تمرین همین زنجیره ارتباطی است؛ به گونه‌ای که مشخص شود چگونه می‌توان در کوتاه‌ترین زمان، هشدار را حتی به فردی مانند یک چوپان در یک روستا منتقل کرد. در این میان، دهیارها می‌توانند یکی از حلقه‌های مهم ارتباط با مردم باشند.

مدیرکل مدیریت بحران فارس از برگزاری مانور تمام‌عیار «زلزله ۶.۷ ریشتری با تبعات ثانویه» با عنوان «صلابت زاگرس» در روزهای ۱۴ و ۱۵ مهرماه خبر داد و گفت: در این مانور بیش از ۴۵۰۰ نفر، حدود ۱۶۰ دستگاه اجرایی، بیش از ۱۲۰ شهردار و دو هزار دهیار با به کارگیری حدود ۲۴۰۰ دستگاه ماشین‌آلات مشارکت خواهند داشت. به گزارش خبرگزاری ایمن از فارس، غلامرضا غلامی در نشست خبری از برگزاری مانور تمام‌عیار «زلزله ۶.۷ ریشتری با تبعات ثانویه» با عنوان «صلابت زاگرس» در روزهای ۱۴ و ۱۵ مهرماه خبر داد و اظهار کرد: در این مانور بیش از ۴۵۰۰ نفر، حدود ۱۶۰ دستگاه اجرایی، بیش از ۱۲۰ شهردار و دو هزار دهیار با به کارگیری حدود ۲۴۰۰ دستگاه ماشین‌آلات سبک و سنگین مشارکت خواهند داشت. وی افزود: این رزمایش با هدف افزایش آمادگی و تاب‌آوری جامعه در برابر مخاطرات و ارزیابی عملکرد دستگاه‌های مسئول در شرایط واقعی‌تر برگزار می‌شود و بخش‌های مختلف سناریوی وقوع یک زلزله ۶.۷ ریشتری و تبعات ثانویه آن در شیراز و صدرا شبیه‌سازی خواهد شد.

مدیرکل مدیریت بحران استان فارس گفت: محل اصلی اجرای مانور، ورودی شهر صدرا و زمینی به مساحت ۱۰۰ هکتار است و عملیات از ساعت ۷:۳۰ صبح آغاز می‌شود. در جریان این برنامه، دستگاه‌های اجرایی، خدمات‌رسان، امدادی، بخش خصوصی، پیمانکاران، شرکت‌های دانش‌بنیان،

شهردار اصفهان:

اصفهان برای میزبانی از نمایشگاه آثار هنری سفیر پاکستان و شهردار لاهور آمادگی دارد

تاریخی و سلامت این ارتباط شکل بگیرد. شهردار اصفهان با اشاره به زمینه‌های مشترک دو ملت در حوزه هنر و ادبیات گفت: در دو سطح ارتباط رسمی - دیپلماتیک و دیپلماسی شهری و خواهرخواندگی با بعضی از کشورها و شهرها ارتباط داریم.

وی با اشاره به ویژگی‌های دیپلماسی شهری که از بسیاری تشریفات به دور است، یادآور شد: در این قالب می‌توان امکان رفت‌وآمد تشکلی‌های مردم‌نهاد و فعالان فرهنگی، بازرگانان، متخصصان و دانشگاهیان میان دو شهر خواهرخوانده را فراهم کرد.

قاسم‌زاده یادآور شد: امیدوارم حضور شما در اصفهان مبدأ خبر و برکت برای ایران و اصفهان باشد و موجب ارتباط بیشتر میان دو دولت و ملت شود.

وی در ادامه به درخواست سفیر پاکستان برای برگزاری نمایشگاهی از مجموعه آثار هنری وی، شامل دست‌نوشته و خط در اصفهان، پاسخ مثبت داد و گفت: آماده‌ایم آبان‌ماه مقارن با روز اصفهان این نمایشگاه را در اصفهان برپا کنیم و میزبان شما و شهردار لاهور باشیم.

شهردار اصفهان برای میزبانی از تور اپراتورهایی که از پاکستان به تهران سفر می‌کنند، اعلام آمادگی کرد و گفت: اتاق بازرگانی اصفهان نیز روابط اقتصادی و تجاری میان اصفهان و پاکستان را عملیاتی خواهد کرد.

شهردار اصفهان با تأکید بر ظرفیت‌های مشترک ایران و پاکستان در حوزه‌های گردشگری، هنر، ادبیات و دیپلماسی شهری گفت: اصفهان آماده است در آبان و همزمان با روز اصفهان، میزبان نمایشگاه مجموعه آثار هنری سفیر پاکستان و شهردار لاهور باشد.

به گزارش خبرگزاری ایمن، علی قاسم‌زاده در دیدار با سفیر پاکستان در ایران اظهار کرد: پاکستان همواره از همسایه‌های مهم ایران بوده است.

وی با اشاره به اینکه روابط استراتژیک دو کشور ایران و پاکستان مثبت و سازنده بوده است، افزود: به‌ویژه در جنگ اخیر، دو کشور به مانند دو برادر کنار هم قرار گرفتند و پاکستان در شرایط سخت به کمک ایران آمد.

شهردار اصفهان با بیان اینکه به عنوان شهروند و شهردار اصفهان از تلاش کشور پاکستان برای ایجاد صلح تقدیر می‌کنم، تصریح کرد: مذاکرات چه به نتیجه برسد و چه نرسد، تلاش کشور پاکستان قابل تقدیر است.

قاسم‌زاده با بیان اینکه اصفهان یکی از شهرهای تمدنی ایران است، ادامه داد: اصفهان تجربه پایتختی در سه دوره تاریخی را دارد.

وی تصریح کرد: میان اصفهان و پاکستان عرصه‌های مشترک بسیاری وجود دارد که می‌تواند بهانه ارتباط بیشتر باشد، به‌ویژه در حوزه گردشگری و در بخش‌های مختلف آن همچون

ممنوعیت تردد ناوگان خطرناک از پل طبقاتی امام خمینی اصفهان؛

قوانین دنیا چه می‌گویند؟

مزگان علیدوستی

ممنوعیت عبور خودروهای حامل مواد سوختی، شیمیایی و خطرناک از روی پل طبقاتی امام خمینی (ره) اصفهان، با هدف کاهش ریسک برای شهروندان و حفاظت از پایداری سازه این پل اعلام شده است. بر اساس این تصمیم، خودروهای تأمین‌کننده سوخت و مواد مورد نیاز شهر از مسیر زیرگذر استفاده می‌کنند، اما ناوگان ترانزیتی و عبوری حامل مواد خطرناک نباید وارد معابر شهری اصفهان شود.

این رویکرد در بسیاری از کشورها نیز سابقه دارد؛ به این معنا که خودروهای حامل محموله‌های خطرناک الزاماً از کوتاه‌ترین مسیر عبور نمی‌کنند و مسیر آنها بر اساس میزان خطر، تراکم جمعیت، وضعیت زیرساخت و وجود مسیر جایگزین تعیین می‌شود.

در اروپا، چارچوب اصلی حمل‌جاده‌ای مواد خطرناک، مقررات ADR است که الزامات مربوط به خودرو، بسته‌بندی، آموزش رانندگان، اسناد حمل و تجهیزات ایمنی را تعیین می‌کند. کشورهای عضو می‌توانند برای حمل این مواد، محدودیت‌های اضافی از جمله تعیین مسیرهای مشخص،

ممنوعیت عبور از مناطق خاص و محدودیت زمانی اعمال کنند. در مورد تونل‌ها نیز بر اساس میزان خطر انفجار، انتشار مواد سمی و آتش‌سوزی، محدودیت‌های مشخصی برای عبور محموله‌های خطرناک در نظر گرفته می‌شود. در آمریکا نیز مسیریابی مواد خطرناک نظام مشخصی دارد.

هشدار زمستانی به دستگاه‌های امدادی اصفهان

از اورژانس تا راهداری؛ اصفهان آماده زمستان می‌شود

مدیرکل مدیریت بحران استانداری بود. او تدوین برنامه تخلیه اضطراری برای مناطق پرخطر، استفاده از ظرفیت رسانه‌ها و فضای مجازی و فعال‌سازی ظرفیت استان‌های معین را از اقداماتی دانست که باید پیش از وقوع بحران دنبال شود.

■ راهداری؛ کمبود نیرو و ضرورت اتاق فکر تخصصی

فرزاد دادخواه، مدیرکل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان اصفهان، نیز با اشاره به ضرورت تبادل تجربه میان دستگاه‌های امدادی گفت نشست‌های مشترک باید به شناسایی مشکلات و ارائه راهکارهای عملیاتی منجر شود. دادخواه با بیان اینکه بخشی از دستگاه‌های خدمات‌رسان با کمبود نیروی انسانی مواجه‌اند، بر استمرار خدمت‌رسانی در شرایط سخت زمستانی تأکید کرد و پیشنهاد داد یک اتاق فکر تخصصی و عملیاتی با حضور کارشناسان راهداری، پلیس، اورژانس، هلال‌احمر و سایر دستگاه‌های مرتبط تشکیل شود. به گفته او، مسائل فنی از راهداری و ماشین‌آلات گرفته تا امدادرسانی و مدیریت حوادث باید در این اتاق فکر بررسی شود و دستگاه‌ها بتوانند راهکارهای خود را با یکدیگر به اشتراک بگذارند. دادخواه همچنین بر اهمیت تأمین تجهیزات مورد نیاز برای مدیریت حوادث، از جمله امکانات جابه‌جایی خودروهای حادثه‌دیده، تأکید کرد.

■ پلیس راه: مسئولیت امدادرسانی باید از قبل مشخص باشد

سرهنگ عبدالرضا میرزایی، رئیس پلیس راه استان اصفهان، یکی از مشکلات همیشگی حوادث جاده‌ای را مشخص نبودن مسئولیت امدادرسانی به خودروهای گرفتار یا دچار نقص فنی دانست و خواستار تعیین تکلیف این موضوع پیش از

بیش از ۹۴ هزار مأموریت ترافیکی در شش ماه نخست امسال، تنها بخشی از حجم حوادثی است که نیروهای امدادی اصفهان با آن مواجه بوده‌اند؛ آماري که در آستانه آغاز طرح راهداری زمستانی، ضرورت هماهنگی بیشتر دستگاه‌های امدادی، رفع نقاط حادثه‌خیز و آماده‌سازی مسیرهای مواصلاتی استان را پررنگ‌تر می‌کند. به گزارش ایرنا، علی نصیری، رئیس مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی استان اصفهان، در نشست هم‌اندیشی و هماهنگی دستگاه‌های امداد جاده‌ای طرح راهداری زمستانی (۱۴۰۵) گفت: در نیمه نخست امسال یک میلیون و ۳۱۹ هزار و ۷۰۸ تماس با سامانه ۱۱۵ و ۳۱۳ هزار و ۹۵۳ مأموریت اورژانسی در استان ثبت شده که ۹۴ هزار و ۷۴۳ مورد آن مربوط به حوادث ترافیکی و تصادفات بوده است.

در حال حاضر ۱۷۴ پایگاه اورژانس در استان فعال است که ۷۹ پایگاه در محورهای جاده‌ای قرار دارند. نصیری با اشاره به مشکلات امدادرسانی در مناطق شرقی استان گفت فاصله برخی پایگاه‌ها با محل وقوع حوادث و همچنین دسترسی محدود به مراکز درمانی، از چالش‌های این مناطق است و افزایش ظرفیت پایگاه‌ها و کدهای عملیاتی در شرق استان در حال پیگیری است.

او همچنین از فعالیت دوباره اورژانس هوایی پس از یک دوره وقفه خبر داد. این مجموعه دو پایگاه در اصفهان و خور دارد و با همکاری ارتش و نیروی هوایی فعالیت می‌کند. به گفته نصیری، مأموریت‌های اورژانس هوایی حدود دوتا سه هفته است که از سر گرفته شده و تا کنون پروازهایی به مقاصدی مانند طیس، نائین، یزد و اصفهان انجام شده است. در بخش امدادرسانی شهری نیز ۲۰ دستگاه موتورلانس فعال است که به‌ویژه در مناطق پرتراфик و محل‌هایی که آمبولانس امکان رسیدن سریع ندارد، به عنوان کد پیشرو

می‌شود.

در کانادا، علاوه بر مقررات فدرال حمل‌مواد خطرناک، استان‌ها و شهرداری‌ها نیز در مدیریت مسیرها نقش دارند و محدودیت عبور از برخی زیرساخت‌ها می‌تواند بر اساس شرایط و صلاحیت مدیریت آن مسیر تعیین شود. در بریتانیا نیز نمونه‌هایی از ممنوعیت عبور خودروهای حامل کالاهای خطرناک از روی پل‌ها وجود دارد و در برخی موارد، عبور خودروهای خاص به مجوز قبلی یا اسکورت نیاز دارد.

بنابراین تجربه جهانی نشان می‌دهد که ممنوعیت عبور از یک پل می‌تواند بخشی از یک نظام جامع مدیریت حمل‌مواد خطرناک باشد؛ نظامی که باید در آن مشخص شود هر نوع محموله از چه مسیری عبور کند، کدام پل یا تونل برای آن ممنوع است، مسیر جایگزین کجاست و در صورت بروز حادثه چه دستگاهی مسئول واکنش است.

از این منظر، تصمیم اصفهان درباره پل امام خمینی می‌تواند فراتر از یک ممنوعیت موردی دنبال شود و به تدوین نقشه جامع مسیریابی ناوگان حامل مواد خطرناک در شهر منجر شود؛ رویکردی که در آن ایمنی شهروندان، ظرفیت سازه‌ها، نوع محموله، وزن خودرو و امکان استفاده از مسیرهای جایگزین همزمان مورد توجه قرار گیرد.

آغاز طرح زمستانی شد.

او گفت در برخی حوادث، به‌ویژه واژگونی تانکرهای سوخت، نیروهای پلیس، راهداری، اورژانس و هلال‌احمر ساعت‌ها در محل حادثه حضور دارند، اما نبود تجهیزات لازم برای انتقال یا جمع‌آوری خودرو باعث طولانی شدن عملیات می‌شود. میرزایی همچنین بر اعزام به‌موقع نیروهای راهداری هنگام آغاز بارش برف تأکید کرد و توجه ویژه به محورهای نایین، کوهپایه و دیگر مسیرهای برف‌گیر و یخ‌گیر را خواستار شد. تأمین و جانمایی مناسب شن و نمک، پاک‌سازی دهانه پل‌ها و آبروها، شناسایی نقاط آب‌گرفتگی و یخ‌زدگی و کنترل تجهیزات زمستانی ناوگان مسافری از دیگر مطالبات رئیس پلیس راه بود.

او همچنین تأکید کرد اطلاع‌رسانی درباره همراه داشتن زنجیر چرخ و تجهیزات زمستانی، کنترل خودروهای سنگین در گردنه‌های برفی و آمادگی پیش از شروع بارش می‌تواند از گرفتار شدن خودروها و افزایش حوادث جلوگیری کند.

■ هلال‌احمر: مدیریت حوادث فقط کار چند دستگاه نیست

بمانعلی یوسفی کجانی، معاون امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر استان اصفهان، نیز با اشاره به حادثه‌خیز بودن استان تأکید کرد مدیریت حوادث جاده‌ای تنها از عهده چند دستگاه امدادی بر نمی‌آید و لازم است سایر سازمان‌ها نیز در این فرآیند مشارکت کنند.

او با اشاره به تجربه حوادث و بسته شدن مسیرهای غرب استان پیشنهاد کرد در شرایط اضطراری، اماکنی مانند مساجد برای اسکان موقت مسافران و خودروهای گرفتار مورد استفاده قرار گیرند و از پیش برای باز بودن این اماکن و تعیین متولی آنها برنامه‌ریزی شود.

جشنواره کودک اصفهان؛ سرمایه فرهنگی یا هزینه‌ای پرحاشیه؟

به دنبال دستاوردهای ماندگار

پریا پارسادوست

از «خانه دوست کجاست؟» و «باشو غریبه کوچک» تا «بچه‌های آسمان»؛ رویدادی که بیش از سه دهه با نام اصفهان گرّه خورده، اما هنوز درباره آورده واقعی آن برای شهر و نحوه هزینه‌کرد بودجه‌اش سؤال‌های جدی وجود دارد. جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان برای اصفهان فقط یک رویداد سینمایی نیست؛ دست‌کم در سه دهه گذشته، این جشنواره بخشی از هویت فرهنگی شهر و یکی از شناخته‌شده‌ترین رویدادهای هنری آن بوده است. جشنواره‌ای که در دهه ۶۰ و ۷۰ خورشیدی با موج طلایی سینمای کودک ایران همراه شد، بعدها میان اصفهان، تهران، همدان و کرمان جابه‌جا شد و سرانجام طی سال‌های اخیر بار دیگر اصفهان را به عنوان میزبان اصلی خود تثبیت کرد. با این حال، هر بار که چراغ‌های جشنواره در اصفهان روشن می‌شود، در کنار بحث درباره فیلم‌ها، هنرمندان و شور و نشاط شهری، یک پرسش قدیمی نیز مطرح می‌شود: این رویداد برای شهر اصفهان دقیقاً چه آورده‌ای دارد و هزینه‌ای که شهرداری و نهادهای دولتی برای آن می‌پردازند، چه بازدهی فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی ایجاد می‌کند؟

■ جشنواره‌ای که از فجر متولد شد

ریشه جشنواره فیلم کودک و نوجوان به سال ۱۳۶۱ بازمی‌گردد؛ زمانی که سینمای کودک و نوجوان در نخستین

دوره جشنواره فیلم فجر در ساختار جشنواره حضور پیدا کرد. پس از پنج دوره، جشنواره هویت مستقل پیدا کرد و ششمین دوره آن در سال ۱۳۶۹ در اصفهان برگزار شد. از همان زمان، اصفهان به مهم‌ترین پایگاه این رویداد تبدیل شد. براساس مرور ادوار جشنواره، بخش بزرگی از دوره‌های برگزارشده در فاصله دهه ۷۰ تا میانه دهه ۸۰ در اصفهان برگزار شد و پس از دوره‌هایی که جشنواره به تهران، همدان و کرمان رفت، از سال ۱۳۹۰ بار دیگر اصفهان به یکی از میزبانان اصلی آن تبدیل شد.

در واقع، اگرچه جشنواره امروز سی‌وهشتمین دوره خود را پشت سر می‌گذارد، سابقه آن به بیش از چهار دهه می‌رسد و اصفهان بخش مهمی از این تاریخ را در خود جای داده است. همین سابقه طولانی سبب شده مسئولان شهری در سال‌های اخیر از جشنواره به عنوان بخشی از «هویت فرهنگی اصفهان» یاد کنند و تلاش کنند میزبانی آن را به یک اتفاق موقت و سالانه محدود نکنند.

یکی از نقاط عطف مهم در این مسیر، توافق برای تثبیت جشنواره در اصفهان بود. در سال ۱۳۹۶، همزمان با برگزاری سی‌امین دوره، شهرداری اصفهان اعلام کرد که برای جشنواره بودجه اختصاص داده است. یک سال بعد نیز علیرضا رضاداد، دبیر جشنواره، از توافق پنج‌ساله برای برگزاری رویداد در اصفهان سخن گفت؛ توافقی که قرار بود جشنواره را از حالت رفت‌وبرگشت میان شهرهای مختلف خارج کند.

■ روزگار طلایی سینمای کودک و جشنواره

اهمیت جشنواره را نمی‌توان جدا از وضعیت سینمای کودک ایران در دهه‌های گذشته بررسی کرد. دهه ۶۰ یکی از مهم‌ترین دوره‌های رونق سینمای کودک و نوجوان بود و فیلم‌هایی تولید شدند که هنوز در حافظه جمعی ایرانیان جای دارند؛ از «خانه دوست کجاست؟» عباس کیارستمی و «باشو غریبه کوچک» بهرام بیضایی گرفته تا «دونده» امیر نادری، «شهر موش‌ها» محمدعلی طالبی و مرضیه برومند، «گلنار» کامبوزیا پرتوی، «دزد عروسک‌ها» محمدرضا هنرمند و «پاتال و آرزوهای کوچک» مسعود کرامتی. برخی از مهم‌ترین آثار سینمای کودک و نوجوان ایران نیز در فهرست برترین‌های این حوزه قرار گرفته‌اند؛ «باشو غریبه کوچک»، «خانه دوست کجاست؟»، «شهر موش‌ها»، «گلنار» و «کلاه قرمزی و پسر خاله» در میان نامزدهای برترین فیلم‌های کودک قرار گرفته‌اند و آثاری مانند «نیاز»، «دونده»، «من ترانه ۱۵ سال دارم» و «بچه‌های آسمان» هم در میان آثار شاخص سینمای نوجوان معرفی شده‌اند. این آثار البته الزاماً به این معنا نیست که همه آنها نخستین بار در جشنواره اصفهان نمایش داده شده‌اند؛ نکته مهم‌تر این است که جشنواره در دوره‌ای شکل گرفت و رشد کرد که سینمای کودک ایران خود یک جریان جدی و اثرگذار بود. به همین دلیل نام جشنواره با نسلی از فیلم‌ها و فیلمسازان مهم سینمای ایران گرّه خورده.

■ اصفهان و مهمانان بین‌المللی

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های جشنواره، بخش بین‌المللی آن است. این بخش در برخی دوره‌ها به اندازه‌ای گسترده بوده که اصفهان برای چند روز به محل رفت‌وآمد فیلمسازان،

داوران، مدیران جشنواره‌های خارجی و فعالان سینمای کودک تبدیل شده است. برای نمونه، در بیست‌وهشتمین دوره جشنواره در سال ۱۳۹۳ بیش از ۵۰ مهمان خارجی برای حضور در اصفهان معرفی شدند. در میان آنها چهره‌ها و مدیرانی از چین، مصر، فرانسه، هند، سوئیس، صربستان، آمریکا، دانمارک، آلمان، یونان، لبنان، پاکستان، ارمنستان، بوسنی، ایتالیا، رومانی، اسپانیا، تاجیکستان، تونس و ترکیه حضور داشتند. برخی از آنها داور، برخی مدیر جشنواره‌های کودک و بعضی فیلمساز یا فعال سینمای کودک بودند.

در دوره‌های دیگر نیز حضور مهمانان خارجی یکی از ویژگی‌های اصلی جشنواره بوده است. حتی در سی‌وهفتمین دوره در سال ۱۴۰۴ اعلام شد حدود ۳۰ مهمان از نزدیک به ۲۰ کشور در اصفهان حضور داشته‌اند و بخشی از آنها از آلمان، اسپانیا، ایتالیا، آمریکای جنوبی و شرق آسیا آمده بودند. برگزارکنندگان این حضور را فرصتی برای معرفی ظرفیت‌های فرهنگی اصفهان و ایران می‌دانستند.

بنابراین، یکی از آورده‌های بالقوه جشنواره برای اصفهان، صرفاً فروش بلیت سینما نیست؛ ارتباط فرهنگی با سینماگران و مدیران جشنواره‌های خارجی، معرفی شهر، ایجاد ارتباطات حرفه‌ای و تبدیل اصفهان به یک نقطه شناخته‌شده در نقشه رویدادهای سینمای کودک جهان، بخشی از ارزش افزوده این رویداد است.

اما دستاورد جشنواره برای خود اصفهان چه بوده است؟ پاسخ به این پرسش دو وجه دارد. وجه نخست، دستاوردهای ملموس شهری است. میزبانی مداوم جشنواره به توسعه زیرساخت‌های سینمایی اصفهان کمک کرده است. در سال‌های مختلف، سالن‌های سینمایی جدید و بازسازی‌شده وارد چرخه جشنواره شدند و برگزارکنندگان تلاش کردند استانداردهای نمایش را ارتقا دهند. در دوره سی‌وهشتم نیز سه سالن در مرکز همایش‌های بین‌المللی شهید امام خامنه‌ای به عنوان خانه جدید جشنواره تجهیز شد.

از سوی دیگر، جشنواره باعث شده سینماهای شهر در یک بازه چندروزه به شکل متفاوتی فعال شوند و مخاطب کودک و خانواده به صورت گسترده وارد سینما شود. حتی در دوره سی‌وهفتم گزارش‌هایی از استقبال بالا از برخی اکران‌ها منتشر شد.

وجه دوم، دستاوردهای اجتماعی و فرهنگی است. جشنواره تنها فیلم نمایش نمی‌دهد؛ کودکان و نوجوانان در فرآیند داورى حضور پیدا می‌کنند، کارگاه برگزار می‌شود، نشست‌های تخصصی شکل می‌گیرد و برنامه‌های شهری برای کودکان اجرا می‌شود. همین مشارکت کودک و نوجوان یکی از تفاوت‌های مهم جشنواره با بسیاری از رویدادهای سینمایی بزرگسالان است.

در دوره سی‌وهشتم، بیش از یک‌هزار و ۶۰۰ کودک و نوجوان در فرآیند داورى آثار مشارکت کرده‌اند. همچنین بیش از هزار برنامه جنبی در محله‌ها و مناطق مختلف شهر پیش‌بینی شده است.

این اتفاق اگر درست اجرا شود، می‌تواند یکی از مهم‌ترین دستاوردهای جشنواره باشد؛ اینکه کودک اصفهانی فقط

تماشاگر یک رویداد رسمی نباشد، بلکه خودش بخشی از آن باشد.

■ یک نمونه قابل توجه؛ صرفه‌جویی جشنواره برای خرید تابلت

یکی از نمونه‌های متفاوت درباره آثار اجتماعی جشنواره مربوط به دوره کروناست. در سال ۱۴۰۰، بخشی از صرفه‌جویی بودجه جشنواره برای خرید تابلت برای دانش‌آموزان کم‌برخوردار اصفهان اختصاص یافت. گزارش‌ها رقم این صرفه‌جویی و هزینه انجام‌شده برای خرید تابلت را حدود دو میلیارد تومان اعلام کردند. این تابلت‌ها با هماهنگی آموزش و پرورش در اختیار دانش‌آموزان قرار گرفت. این نمونه اهمیت زیادی دارد؛ چون نشان می‌دهد اگر سازوکار مالی جشنواره شفاف باشد و هزینه‌های غیرضروری کاهش پیدا کند، حتی یک رویداد فرهنگی می‌تواند بخشی از منابع خود را به نیازهای مستقیم کودکان اختصاص دهد.

■ مسئله همیشگی؛ چقدر برای جشنواره خرج می‌شود؟

اینجا همان جایی است که بحث جشنواره از حوزه فرهنگ وارد حوزه اقتصاد شهری و نظارت عمومی می‌شود.

در سال ۱۳۹۶، برای سی‌امین جشنواره، دو میلیارد تومان از بودجه مصوب شورای شهر اصفهان برای برگزاری جشنواره اختصاص یافت. برگزارکنندگان در آن دوره از تلاش برای صرفه‌جویی در هزینه مهمانان، استفاده از ظرفیت هتل‌ها و سالن‌های سینمایی و اقتصادی‌تر کردن برگزاری جشنواره سخن گفتند.

یک سال بعد، یعنی در سی‌ویکمین دوره، رقم اعلام‌شده بزرگ‌تر شد. علیرضا رضاداد گفت سازمان سینمایی حدود سه میلیارد تومان و شهرداری اصفهان نیز تقریباً سه میلیارد تومان برای جشنواره در نظر گرفته‌اند؛ یعنی در مجموع حدود شش میلیارد تومان. او همچنین از رشد ۳۰ تا ۵۰ درصدی هزینه‌ها سخن گفت و از صرفه‌جویی در هزینه سفر مهمانان خبر داد.

نکته مهم‌تر اینکه در همان دوره، رضاداد درباره شفافیت بودجه توضیح داد که اعتبار اصلی برگزاری جشنواره از سوی سازمان سینمایی سه میلیارد تومان است و سه میلیارد تومان شهرداری اصفهان برای مأموریت‌های شهروندی و نشاط اجتماعی اختصاص یافته است.

اما درباره سی‌وهشتمین دوره که در حال برگزاری است، تا زمان تهیه این گزارش، رقم نهایی و رسمی هزینه‌کرد کل جشنواره از سوی برگزارکنندگان به شکل عمومی اعلام نشده است. البته مسئله لزوماً این نیست که چرا برای فرهنگ پول خرج می‌شود؛ مسئله این است که چقدر، از کدام ردیف، برای چه کاری و با چه خروجی قابل سنجشی هزینه می‌شود؟ منتقدان جشنواره معمولاً اصل برگزاری رویداد فرهنگی را زیر سؤال نمی‌برند؛ بلکه بیشتر درباره نسبت میان «هزینه» و «دستاورد» پرسش دارند.

نخستین مسئله، شفافیت مالی است. وقتی بودجه یک رویداد فرهنگی از منابع عمومی تأمین می‌شود، طبیعی است که شهروندان انتظار داشته باشند هزینه‌های اقامت، حمل‌ونقل، تبلیغات، دکور، مراسم، دستمزدها، پذیرایی، اجاره سالن و سایر بخش‌ها مشخص باشد.

ادامه در صفحه ۵...

...ادامه از صفحه ۴

دومین مسئله، هزینه فرصت است. منتقدان می‌پرسند اگر چند میلیارد تومان برای یک جشنواره هزینه می‌شود، چه میزان از آن می‌توانست صرف تولید فیلم کودک، حمایت از فیلمسازان اصفهانی، آموزش کودکان، تجهیز سینماها یا ایجاد زیرساخت دائمی شود؟

این پرسش از آن جهت جدی است که خود اهالی سینمای اصفهان در سال‌های گذشته خواستار افزایش سهم هنرمندان اصفهانی از جشنواره، حمایت از تولید فیلم کودک در شهر و استقرار دبیرخانه دائمی جشنواره در اصفهان شده‌اند. حتی برخی هنرمندان و رسانه‌ها صراحتاً انتقاد کرده‌اند که جشنواره بدون ایجاد چرخه تولید پایدار، ممکن است بیشتر به یک رویداد چندروزه تبدیل شود تا موتور محرک سینمای کودک اصفهان.

سومین مشکل، تغییر مکرر مدیران و سیاست‌ها است. شهردار اصفهان هم در شهریور امسال صراحتاً گفت یکی از چالش‌های اصلی جشنواره جابه‌جایی مدیران شهری و مسئولان مرتبط است که موجب می‌شود در هر دوره سازوکار برگزاری دوباره تعریف شود.

این مشکل باعث می‌شود بخشی از تجربه و سرمایه سازمانی جشنواره هر بار از نو ساخته شود. جشنواره باید برای اصفهان «اثر ماندگار» بسازد. مشکل اصلی شاید همین باشد: جشنواره نباید فقط در چند روز همراه اتفاق بیفتد.

اگر اصفهان قرار است «خانه سینمای کودک» باشد، انتظار منطقی این است که بخشی از این هزینه‌ها به ایجاد یک اکوسیستم دائمی سینمای کودک اختصاص پیدا کند؛ از آموزش و استعدادیابی گرفته تا تولید، پخش، انیمیشن، مدرسه فیلمسازی، حمایت از فیلمسازان جوان و ایجاد بازار حرفه‌ای برای تولیدکنندگان.

در غیر این صورت، ممکن است هر سال صدها هنرمند و کودک به اصفهان بیایند، چند روز سینماها شلوغ شود، مراسم برگزار شود و سپس همه‌چیز به حالت عادی بازگردد. این انتقادی است که طی سال‌های گذشته نیز از سوی بخشی از جامعه سینمایی اصفهان مطرح شده است؛ اینکه شهرمیزبان جشنواره است اما الزاماً سهم متناسبی در تولید محتوای آن ندارد. تجربه دوره بیست‌وهشتم البته نشان داد که می‌توان از جشنواره برای معرفی استعدادهای اصفهانی استفاده کرد؛ در آن دوره تلاش شده بود تولیدات کوتاه اصفهان برجسته شود و حتی ده‌ها فیلم کوتاه در ارتباط با

جشنواره تولید شد.

■ سی‌وهشتمین دوره؛ جشنواره‌ای متفاوت در مهر ۱۴۰۵

اما امسال جشنواره در شرایط متفاوتی برگزار می‌شود. سی‌وهشتمین دوره از ۱۱ تا ۱۶ مهر ۱۴۰۵ در اصفهان برنامه‌ریزی شده و اکران عمومی آثار تا ۱۵ مهر ادامه دارد. در این دوره بیش از ۷۷۱ اثر در بخش ملی ثبت شده که در میان آنها ۴۶ فیلم بلند داستانی، ۲۸۶ فیلم کوتاه داستانی، ۱۷۶ پویانمایی کوتاه و ۵۰ مستند کوتاه قرار دارند.

از میان آثار بلند، ۱۵ فیلم به بخش مسابقه بلند داستانی راه پیدا کرده‌اند؛ رقابتی که نشان می‌دهد جشنواره همچنان می‌خواهد بر انتخاب محدودتر و کیفی‌تر آثار تأکید کند.

از سوی دیگر، امسال تلاش شده جشنواره بیش از گذشته در سطح شهر پخش شود. اکران عمومی در پنج نقطه اصفهان انجام شده و هدف این است که مخاطب مجبور نباشد برای استفاده از جشنواره به یک نقطه خاص شهر مراجعه کند. خانه اصلی جشنواره نیز امسال تغییر کرده و سه سالن در مرکز همایش‌های بین‌المللی شهید امام خامنه‌ای برای میزبانی بخش‌های جشنواره تجهیز شده‌اند.

یکی دیگر از ویژگی‌های دوره امسال، حضور جدی‌تر کودکان و نوجوانان در داوری است؛ بیش از ۱۶۰۰ کودک و نوجوان در این فرآیند مشارکت دارند. همچنین بیش از هزار برنامه جانبی در محله‌ها و مناطق مختلف اصفهان طراحی شده است.

■ سایه جنگ بر جشنواره

جشنواره امسال در شرایطی برگزار می‌شود که فضای فرهنگی کشور تحت تأثیر جنگ و تحولات امنیتی سال جاری قرار گرفته است. یکی از پیامدهای این شرایط، دشوار شدن حضور فیزیکی برخی مهمانان خارجی عنوان شده و برگزارکنندگان تلاش کرده‌اند بخشی از ارتباطات بین‌المللی را به شکل آنلاین دنبال کنند.

در عین حال، محتوای امسال نیز متأثر از شرایط اجتماعی و سیاسی کشور است و موضوعاتی مانند جنگ، مقاومت و هوش مصنوعی در بخشی از برنامه‌ها و آثار مورد توجه قرار گرفته‌اند.

■ آیا جشنواره هنوز ارزش هزینه کردن دارد؟

پاسخ را نمی‌توان صرفاً «بله» یا «خیر» دانست. اگر

معیار، درآمد مستقیم بلیت باشد، احتمالاً نمی‌توان بخش مهمی از هزینه‌های جشنواره را توجیه کرد. اما جشنواره فرهنگی را نمی‌توان مانند یک پروژه عمرانی سنجید که مثلاً با یک میلیارد تومان چند کیلومتر آسفالت تولید شده است.

شهردار اصفهان نیز در واکنش به انتقادات درباره هزینه‌های جشنواره گفته است ارزش چنین رویدادهایی فقط با نتایج کوتاه‌مدت اقتصادی قابل اندازه‌گیری نیست و آثار فرهنگی آنها می‌تواند در بلندمدت ظاهر شود؛ از جمله اینکه کودک یا نوجوانی در اثر دیدن یک فیلمساز یا شرکت در یک رویداد هنری به فیلمسازی یا بازیگری علاقه‌مند شود.

این استدلال از نظر سیاست فرهنگی قابل دفاع است؛ اما یک شرط دارد: باید برای سنجش همین آثار بلندمدت هم شاخص و گزارش وجود داشته باشد.

اگر جشنواره ادعا می‌کند باعث افزایش نشاط اجتماعی شده، باید بتوان میزان مشارکت، رضایت خانواده‌ها و دسترسی مناطق مختلف شهر را سنجید. اگر می‌گوید باعث توسعه فرهنگی اصفهان شده، باید مشخص شود چند هنرمند اصفهانی وارد چرخه حرفه‌ای شده‌اند. اگر ادعا می‌شود جشنواره برند بین‌المللی اصفهان است، باید تعداد ارتباطات بین‌المللی، قراردادهای همکاری‌ها و بازتاب خارجی آن اندازه‌گیری شود و اگر قرار است میلیاردها تومان از منابع عمومی برای آن اختصاص یابد، شهروند باید بداند سهم واقعی او از این هزینه چیست.

■ مسئله اصلی؛ جشنواره یا اکوسیستم؟

شاید سؤال درست برای اصفهان این نباشد که «جشنواره برگزار شود یا نشود؟» سؤال مهم‌تر این است که جشنواره برای چه هدفی برگزار شود؟ اگر هدف صرفاً برگزاری یک رویداد شش‌روزه باشد، هزینه‌کردهای چندمیلیاردی همواره با اعتراض روبه‌رو خواهد شد.

اما اگر جشنواره بخشی از یک برنامه پنج‌ساله یا ده‌ساله برای تبدیل اصفهان به قطب سینمای کودک ایران باشد، ماجرا متفاوت است. در چنین مدلی، بخشی از بودجه جشنواره می‌تواند صرف برگزاری رویداد شود، بخشی به تولید آثار کودک توسط فیلمسازان اصفهانی اختصاص پیدا کند، بخشی صرف آموزش و استعدادیابی شود و بخشی نیز برای توسعه زیرساخت‌ها کنار گذاشته شود.

آن وقت هر سال که جشنواره برگزار می‌شود، فقط یک هفته

شلوغ و پرزرق‌وبرق به شهر اضافه نشده است؛ بلکه یک قدم دیگر به شکل‌گیری یک صنعت فرهنگی پایدار نزدیک شده‌ایم.

در هر حال، جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان برای اصفهان یک رویداد تازه و وارداتی نیست؛ بیش از سه دهه از پیوند جدی آن با شهری می‌گذرد و در دوره‌هایی توانسته اصفهان را به یکی از کانون‌های مهم سینمای کودک ایران تبدیل کند. حضور ده‌ها مهمان خارجی، اکران آثار متنوع، مشارکت کودکان در داوری، توسعه سالن‌های سینمایی، ایجاد شور اجتماعی و معرفی اصفهان در فضای بین‌المللی، بخشی از دستاوردهای آن است.

در مقابل، هزینه‌های جشنواره، نبود شفافیت کافی درباره رقم نهایی برخی دوره‌ها، تغییر مکرر مدیران، وابستگی زیاد به بودجه عمومی و مهم‌تر از همه، فاصله میان «میزبانی جشنواره» و «تولید پایدار سینمای کودک در اصفهان» همچنان چالش‌های اصلی آن هستند.

سی‌وهشتمین دوره در مهر ۱۴۰۵ تلاش کرده بخشی از این انتقادات را با گسترش برنامه‌ها در مناطق مختلف شهر، افزایش مشارکت کودکان و نوجوانان، تجهیز خانه جدید جشنواره و توسعه برنامه‌های جنبی پاسخ دهد. امسال بیش از ۷۷۱ اثر در بخش ملی ثبت شده و بیش از هزار و ۶۰۰ کودک و نوجوان در داوری مشارکت دارند؛ اعدادی که نشان می‌دهد جشنواره همچنان ظرفیت بالایی دارد.

اما آزمون واقعی جشنواره بعد از خاموش شدن چراغ‌های سینماها آغاز می‌شود: آیا این رویداد می‌تواند برای اصفهان چیزی فراتر از خاطره چند روزه، چند مهمان خارجی، چند فیلم و چند مراسم به جا بگذارد؟

اگر پاسخ مثبت باشد، هزینه جشنواره را می‌توان نوعی سرمایه‌گذاری فرهنگی دانست. اگر پاسخ منفی باشد و جشنواره هر سال از صفر شروع شود و بعد از چند روز نیز به پایان برسد، پرسش درباره ضرورت و میزان این هزینه‌ها کاملاً طبیعی خواهد بود.

اصفهان اکنون صاحب یک «برند» فرهنگی است؛ چالش اصلی دیگر گرفتن میزبانی جشنواره نیست، بلکه تبدیل این برند به یک سرمایه فرهنگی پایدار برای شهر است؛ سرمایه‌ای که در تولید فیلم، پرورش استعداد، رونق سینما، نشاط خانواده‌ها، اقتصاد فرهنگ و اعتبار بین‌المللی اصفهان قابل مشاهده باشد.

فردا، جدال اصفهانی‌ها با شیرازی‌ها و شمالی‌ها در هفته هشتم؛

سپاهان در سودای صدر، ذوب آهن به دنبال صعود

مرضیه غفاریان

و طعم پیروزی در خانه رقیب شمالی خود را چشیده‌اند. سبزو سفیدپوشان اصفهانی در دور برگشت لیگ ۲۴ با ۳ گل نساجی را درمازندان شکست داده‌اند، تکرار آن نتیجه در جدال فردا برای شاگردان ویسی است؛ اگرچه دور از دسترس نیست اما مأموریت دشواری است؛ چه اینکه بیرهای مازنی پس از دوری یکساله از بالاترین سطح رقابت‌های باشگاهی کشور در بازگشت دوباره به لیگ با قدرت بیشتری ظاهر شده و تا به اینجا رقابت‌ها با ۲ پیروزی، ۲ تساوی و ۳ باخت و کسب ۸ امتیاز در رده نهم قرار دارند.

البته نباید این نکته را هم نادیده گرفت که اگرچه نساجی با ۲ امتیاز بیشتر ۵ ردیف بالاتر از مهمان اصفهانی اش ایستاده اما یک بازی هم بیشتر از ذوب انجام داده؛ با این تفاسیر، گاندوها فردا مقابل تیمی صف آرای خواهند کرد که دستکم در نتیجه‌گیری فاصله چندانی با آنها ندارد و شکست ناپذیر هم نبوده؛ موضوعی که می‌تواند امید ذوب برای بازگشت از مازندان با دست پر را بیشتر کند. کفه ترازو در ۵ تقابل اخیر دو تیم نیز با ۳ پیروزی، یک تساوی و تنها یک شکست به سود ذوب آهن سنگینی می‌کند. از سوی دیگر، خط دفاع نساجی با دریافت ۶ گل در ۷ بازی گذشته خود، چندان مستحکم ظاهر نشده و این نشان می‌دهد نفوذ به لایه‌های دفاعی نساجی، دستکم روی کاغذ، مأموریتی غیرممکن برای مهره‌های هجومی ذوب خواهد بود.

اما تیم مازندانی فردا با چهره‌ای متفاوت نسبت به هفته‌های ابتدایی لیگ مقابل گاندوها قرار خواهد گرفت. سعید دقیقی به تازگی به جای مجتبی حسینی سکان هدایت نساجی چپ‌ها را در اختیار گرفته و فردا انگیزه زیادی برای شروعی قدرتمند در مأموریت جدیدش دارد و این می‌تواند

بعد از یک ماه وقفه به دلیل فیفادی فردا دوباره نمایندگان اصفهان در لیگ برتر در برابر رقبای خود صف آرای می‌کنند؛ آن هم در حالی که هر دو تیم برای بهبود جایگاهشان در جدول رقابت‌ها فردا محکوم به پیروزی در هفته هشتم لیگ هستند، زردپوشان دیار زاینده رود برای کم کردن فاصله خود با صدر و همشهری سبزو سفیدپوش آنها برای فاصله گرفته از قعر.

ذوب آهن که یک ماه قبل در آخرین بازی قبل از تعطیلات لیگ در تهران مغلوب پرسپولیس شده فردا در صدد آن است تا برای جبران آن ناکامی هرطور شده با سوغات ۳ امتیازی از شمال به خانه بازگردد. در این میان، انگیزه سکاندار گاندوها نیز دوچندان است؛ چه اینکه او پس از شکست شاگردانش در برابر سرخپوشان پایتخت، در واکنش به نتیجه و به احترام هواداران از هدایت ذوبی‌ها استعفا کرد اما با تصمیم مدیران باشگاه اصفهانی در سمت خود ابقا شد و فردا در بازگشت دوباره تیمش به مستطیل سبزو، فرصت دیگری برای جبران نتایج اخیر و جدا کردن ذوب آهن از ۵ تیم انتهایی جدول دارد.

سربازان ویسی با ۲ شکست، ۳ تساوی و تنها یک پیروزی در ۶ بازی فعلاً با ۶ امتیاز در رده چهاردهم جدول ۱۸ تیمی لیگ ۲۶ ایستاده‌اند؛ جایگاهی که درخور تیم باریشه اصفهانی نیست و نارضایتی هوادارانش را در بر داشته و فردا بهترین فرصت برای رهایی گاندوها از قعر با غلبه بر بیرهای مازنی است. ذوبی‌ها پیش از این از عهده این مهم برآمده

خطیبی با یک پیروزی، ۴ تساوی و تنها یک شکست از ۶ بازی با ۷ امتیاز در رده یازدهم ایستاده و برای صعود به رده‌های بالاتر مصمم است با دست پر نصف جهان را ترک کند. شیرازی‌ها فقط یک بار در لیگ ۲۶ تن به شکست داده‌اند که آن هم در هفته ششم و پیش از تعطیلات لیگ بوده است. از این مهمتر استحکام بالای خط دفاعی فجر است؛ شاگردان خطیبی در ۶ بازی گذشته خود فقط ۳ بار دروازه خود را در برابر حملات رقبای باز شده دیده‌اند؛ با این تفاسیر فردا زردپوشان دیار زاینده رود مأموریت دشواری برای فرو ریختن سنگر تیم مهمان خواهند داشت.

اما برگ برنده سپاهان در جدال فردا شب، امتیاز میزبانی است. حمایت هواداران پرشور اصفهانی از تیم محبوبشان در کنار انگیزه شاگردان محرم برای کسب ۳ امتیاز دیدار با فجر سپاسی می‌تواند راه عبور از خط دفاعی مستحکم تیم خطیبی را برای شاگردان نویدکیا هموار کند. جالب آنکه دیدار رفت فصل گذشته این دو تیم در همین ورزشگاه نقش جهان با ۲ گل به سود سپاهان تمام شد و حالا شاگردان نویدکیا امیدوارند این خاطره خوش برای آنها تکرار شود تا بار دیگر در حضور یار دوازدهم خود، بر مهمان شیرازی‌ها غلبه کرده و فاصله شان را با صدر کمتر کنند. ۳ امتیاز دیدار فردا شب برای سپاهان محرم از نان شب هم واجب تر است. باید منتظر ماند و دید در پایان هفته هشتم، دو نماینده نصف جهان در لیگ برتر در دوئل با رقبای خود پیروز خواهند شد؛ آیا سپاهان خود را به جمع مدعیان نزدیک ترمی کند و ذوب آهن از منطقه خطر فاصله می‌گیرد؟

کار را برای سربازان ویسی سخت‌تر کند.

حالا باید منتظر ماند و دید فردا در دوئل ویسی و دقیقی، کدام مربی دست بالا را خواهد داشت؛ آیا دقیقی می‌تواند با غلبه بر مهمان اصفهانی از نخستین خوان خود درمازندان با سربلندی عبور کند و شروعی امیدوارکننده در حضورش روی نیمکت نساجی رقم بزند یا ویسی که پس از استعفا در سمتش ابقا شده، با خواباندن مچ دقیقی و چشاندن طعم شکست به همتای تازه وارد خود، دل هواداران ذوبی‌ها را به دست می‌آورد؟

ذوب آهن فردا محکوم به پیروزی است چرا که در منطقه خطر قرار دارد و فاصله اش با قعر جدول فقط ۲ امتیاز است. شکست گاندوها در جدال با بیرهای مازنی می‌تواند حتی به قیمت قعر نشین شدن تیم اصفهانی در پایان هفته هشتم هم تمام شود. در نقطه مقابل، پیروزی در ورزشگاه شهید وطنی می‌تواند فاصله سبزو سفیدپوشان اصفهانی از قعر را بیشتر کند، ضمن اینکه در صورت لغزش رقبای بالانشین، شاگردان ویسی حتی می‌توانند با کسب سوغات ۳ امتیازی از شمال خود را تا میانه‌های جدول بالا بکشند و جایگاه میزبان مازنی خود را هم تصاحب کنند.

در این میان پیروزی سپاهان در دیدار فردا هم می‌تواند زمینه‌ساز صعود گاندوها به رده‌های بالاتر شود. ضمن اینکه ارتش طلایی اصفهان برای کم کردن فاصله خود با صدرنشینان و عقب نیافتادن از کورس قهرمانی نیاز مبرمی به ۳ امتیاز دیدار فردا شب دارد. سپاهان بر خلاف همشهری سبزو شوش با پیروزی در هفته ششم پای به هفته هشتم خواهد گذاشت. شاگردان نویدکیا فردا در نقش جهان پذیرای فجر شیراز خواهند بود؛ تیمی که با هدایت رسول

سرمربی تیم ملی والیبال ایران:

دیوانه نیستم که الکی بازیکنان را تغییر دهم

صحبت می‌کردم تا برای بازی دوستانه توافق کنیم و نزدیک محل اردو باشیم، روز به روز به من می‌گفتند دیگر نمی‌توانیم صبر کنیم، من واقعاً نمی‌توانستم صحبت کنم، بنابراین گفتم بروید و ادامه دهید. آنها منتظر بودند و ما زمان را از دست می‌دادیم. سرمربی تیم ملی والیبال ایران در باره تغییر رویکرد ذهنی بازیکنان اظهار کرد: بازیکنان می‌دانند که باید عادت‌هایمان را تغییر دهیم. باید باور کنیم که این کار ممکن است. همچنین باید به یکدیگر اعتماد کنیم و بهانه‌تراشی نکنیم، چون خیلی وقت‌ها برای هیچ چیز بهانه می‌آوریم. فکر می‌کنم خیلی بهتر است بگوییم «اشتباه کردم».

دوستانه، گفت: قرار بود برای بازی‌های دوستانه در ترکیه همدیگر را ملاقات کنیم اما به دلیل جنگ تحمیلی این امکان وجود نداشت. پیاتزا با لحنی صریح ادامه داد: من دیوانه نیستم. بازیکنان را تغییر می‌دهم چون می‌خواهم شرایط را تغییر دهم و تیم را بهتر کنم. تیم‌های دیگر همیشه بازی دوستانه دارند و بازی‌های دوستانه زیادی برگزار می‌کنند اما ما نتوانستیم بازی دوستانه داشته باشیم، چون فرصتی وجود نداشت و شرایط سخت بود. وی افزود: در آن دوره زمستانی، از اواخر دسامبر تا پایان ژانویه، نتوانستیم با تیم ارتباط برقرار کنیم، چون در ایران اتفاقاتی افتاده بود. وقتی با مربیان دیگر

روبرتو پیاتزا، سرمربی تیم ملی والیبال ایران درباره تغییرات متعددی که برخی به آنها انتقاد کردند، توضیح داد. به گزارش «ورزش سه»، سرمربی تیم ملی والیبال ایران درباره تغییرات فصل جدید گفت: امسال این بخش جدید بود که چند بازیکن جدید داشتیم اما تعداد زیادی از بازیکنان فصل گذشته همچنان در تیم بودند. دوباره هفته اول در برزیل بودیم اما روند متفاوت بود، چون این فصل نتوانستیم فصل را به شکل معمول شروع کنیم. وی با اشاره به شرایط ناشی از جنگ تحمیلی و دشواری برگزاری اردوها و مسابقات

روزی که به نام قلب ایران است؛

تهران؛ پایتختی ۱۲۰ ساله بر شانه‌های هزاران سال تاریخ

تهران امروز حدود ۱۲۰ سال است که به صورت رسمی و حقوقی پایتخت ایران است، اما جغرافیایی که این پایتخت بر آن ساخته شده، تاریخی بسیار قدیمی‌تر دارد. از یافته‌های عصر آهن قیطره به تا محوطه‌های باستانی ری و چشمه‌علی و بانوی هفت هزار ساله مولوی، هر لایه از این سرزمین بخشی از داستان شکل‌گیری و تداوم سکونت انسانی در این منطقه را روایت می‌کند

بهرتر شهر و حفاظت از آن چیزی است که از گذشته باقی مانده است.

تهران تاریخی فقط مجموعه‌ای از چند بنای قدیمی نیست. محله‌های قدیمی، بازار، ری، شمیران، باغ‌های باقی‌مانده، خانه‌های تاریخی و حتی بقایای باستان‌شناختی زیر سطح شهر، بخش‌هایی از حافظه این جغرافیا هستند. اگر این عناصر بدون برنامه از بین بروند، بخشی از پیوند شهروندان با گذشته تهران نیز از میان خواهد رفت.

از سوی دیگر، معرفی تاریخ تهران می‌تواند بخشی از آموزش شهروندی باشد. شهری که میلیون‌ها نفر در آن زندگی می‌کنند، بخش بزرگی از جمعیتش را مهاجران تشکیل می‌دهند و بسیاری از ساکنان آن شناخت محدودی از تاریخ محله‌ای دارند که در آن زندگی می‌کنند. آشنایی با گذشته شهر می‌تواند احساس تعلق به محیط زندگی را تقویت کند.

روز تهران بنابراین می‌تواند فرصتی برای تهران‌گردی، معرفی محله‌های تاریخی، بازخوانی اسناد و خاطرات شهری، حفاظت از بناهای تاریخی و توجه جدی‌تر به باستان‌شناسی شهری باشد؛ نه صرفاً مجموعه‌ای از مراسم و تبلیغات مناسبتی.

تهران امروز حدود ۱۲۰ سال است که به صورت رسمی و حقوقی پایتخت ایران است، اما جغرافیایی که این پایتخت بر آن ساخته شده، تاریخی بسیار قدیمی‌تر دارد. از یافته‌های عصر آهن قیطره تا محوطه‌های باستانی ری و چشمه‌علی و بانوی هفت هزار ساله مولوی، هر لایه از این سرزمین بخشی از داستان شکل‌گیری و تداوم سکونت انسانی در این منطقه را روایت می‌کند.

شاید مهم‌ترین معنای روز تهران همین باشد؛ اینکه پایتخت را نه فقط به عنوان مرکز سیاسی و اداری کشور، بلکه به عنوان شهری با حافظه‌ای چند هزار ساله ببینیم. حفظ این حافظه نیز تنها با ثبت یک مناسبت در تقویم ممکن نیست؛ بلکه نیازمند حفاظت از آثار تاریخی، توجه به بافت‌های قدیمی، توسعه باستان‌شناسی شهری و ایجاد رابطه‌ای زنده میان شهروندان و گذشته شهری است.

تهران اگرچه پایتختی ۱۲۰ ساله است، اما بر بستر ایستاده که تاریخ آن بسیار پیش‌تر از شکل‌گیری دولت مدرن ایران آغاز شده است. مسئله امروز، تنها شناخت این گذشته نیست؛ چگونگی حفظ آن در شهری است که هر روز در حال تغییر است.

انسان در این پهنه است، نه وجود کلان‌شهری با مختصات تهران امروزی.

■ ری؛ تاریخی قدیمی‌تر از تهران

با این حال، برای فهم پیشینه تاریخی تهران نمی‌توان از ری چشم پوشید. تهران تا مدت‌ها آبادی‌ای در مجاورت ری بود و اهمیت تاریخی آن بدون در نظر گرفتن تمدن ری کامل نمی‌شود.

تپه چشمه‌علی در شهر ری یکی از مهم‌ترین محوطه‌های باستان‌شناسی این منطقه است. کاوش‌های انجام‌شده در این محوطه، لایه‌های متعددی از سکونت انسانی را آشکار کرده و شواهدی از دوره‌های پیشاتاریخی تا دوره‌های تاریخی و اسلامی به دست داده است.

فرهنگ موسوم به «چشمه‌علی» نیز از یافته‌های مهم باستان‌شناسی این محوطه است. سفال‌های منقوش و شواهد مربوط به شیوه زندگی ساکنان نشان می‌دهد که دشت ری از هزاران سال پیش یکی از مناطق مهم استقرار انسانی در فلات مرکزی ایران بوده است.

برخی بررسی‌های باستان‌شناسی در اطراف تهران و ری حتی شواهدی از حضور انسان در دوره‌های بسیار قدیمی‌تر از شکل‌گیری سکونتگاه‌های دائمی به دست داده‌اند. این شواهد البته به معنای وجود تمدن شهری در آن دوره‌ها نیست، بلکه نشان می‌دهد این منطقه به دلیل شرایط جغرافیایی و زیست‌محیطی، از دیرباز برای حضور گروه‌های انسانی مناسب بوده است.

از این منظر، تهران را نمی‌توان صرفاً شهری دانست که در دوره قاجار ناگهان متولد شد. پایتختی تهران پدیده‌ای نسبتاً جدید است، اما جغرافیای آن در پهنه‌ای قرار گرفته که هزاران سال شاهد حضور و رفت‌وآمد انسان بوده است.

■ روز تهران؛ فرصتی برای بازخوانی هویت شهر

اهمیت روز تهران دقیقاً در همین پیوند میان گذشته و حال است. تهران امروز با چالش‌های متعددی مانند آلودگی هوا، فرونشست زمین، تخریب بناهای تاریخی، توسعه نامتوازن، گسست بافت‌های قدیمی و از میان رفتن بخشی از هویت محله‌ای روبه‌روست.

در چنین شرایطی، گرامیداشت یک روز در تقویم به تنهایی نمی‌تواند به حفظ هویت تاریخی پایتخت کمک کند. آنچه اهمیت دارد، تبدیل این مناسبت به فرصتی برای شناخت

فرهنگی دنبال شد. سرانجام در سال‌های اخیر، روند تصویب آن در شورای فرهنگ عمومی و مراجع مربوط تکمیل شد تا چهاردهم مهرماه جایگاهی رسمی‌تر در گاه‌شماری فرهنگی کشور پیدا کند.

اما اگر قرار باشد روز تهران تنها به یک مناسبت تقویمی محدود نشود، باید فراتر از پایتخت سیاسی معاصر به گذشته این شهر نیز توجه کرد.

■ شهری که قدمتش به پیش از پایتختی می‌رسد

برای سال‌ها، تپه‌های قیطره یکی از مهم‌ترین شواهد درباره پیشینه تاریخی تهران به شمار می‌رفت. کاوش‌های انجام‌شده در این محوطه در دهه ۱۳۴۰، صدها گور متعلق به عصر آهن را آشکار کرد. سفال‌ها، ابزارهای فلزی و شواهد مربوط به شیوه تدفین نشان می‌داد که بخش‌هایی از شمال تهران امروز، قرن‌ها پیش محل استقرار جوامعی بوده که با دامداری، فلزکاری و تولید سفال آشنایی داشته‌اند. اما یافته‌های بعدی، تصویر بسیار قدیمی‌تری از تهران ارائه کرد.

یکی از مهم‌ترین کشفیات، در جریان عملیات عمرانی خیابان مولوی تهران در سال ۱۳۹۳ اتفاق افتاد. هنگام عملیات لوله‌گذاری، بقایای یک تدفین انسانی کشف شد و بررسی‌های باستان‌شناسی نشان داد که این اسکلت متعلق به زنی بوده که هزاران سال پیش در این منطقه دفن شده است.

تاریخ‌گذاری بقایای کشف‌شده، قدمت این محوطه را به حدود هزاره پنجم پیش از میلاد بازگرداند؛ یعنی نزدیک به هفت هزار سال پیش. در کنار این تدفین، ابزارهای سنگی، هاون، سنگ‌ساب و بقایای فعالیت‌های حرارتی نیز پیدا شد که نشان‌دهنده وجود یک زیستگاه انسانی در این محدوده بود.

کشف این زن که بعدها به عنوان «بانوی مولوی» شناخته شد، اهمیت زیادی در بازخوانی تاریخ تهران داشت. پایتختی که در نگاه عمومی شهری متأخر محسوب می‌شد، ناگهان با شواهدی مواجه شد که از حضور جوامع انسانی در همین پهنه جغرافیایی در هزاران سال پیش حکایت می‌کرد.

البته این کشف به معنای آن نیست که تهران امروزی هفت هزار سال پیش نیز شهری با ساختار و سازمان کنونی بوده است. تفاوت میان «حضور انسان و سکونتگاه» با «شهر» باید در روایت تاریخی حفظ شود. آنچه یافته‌های باستان‌شناسی نشان می‌دهد، قدمت حضور و استقرار

مهر: تهران امروز برای بسیاری شهری مدرن، پرجمعیت و گرفتار شتاب توسعه و گسترش بی‌وقفه ساخت‌وساز است؛ شهری که در کمتر از دو قرن از آبادی و باغ‌شهری در دامنه جنوبی البرز به کلان‌شهری چندمیلیونی تبدیل شده است. با این حال، زیر‌خیابان‌ها، ساختمان‌ها و لایه‌های بتنی پایتخت، تاریخی بسیار قدیمی‌تر از عمر پایتختی آن نهفته است؛ تاریخی که بر اساس یافته‌های باستان‌شناسی، سابقه حضور انسان در پهنه تهران و ری را به هزاران سال پیش بازمی‌گرداند.

نام‌گذاری چهاردهم مهرماه به عنوان «روز تهران» فرصتی است برای بازخوانی همین گذشته؛ گذشته‌ای که یک سوی آن به تثبیت جایگاه تهران به عنوان پایتخت در قانون اساسی مشروطه می‌رسد و سوی دیگر آن به محوطه‌های باستانی ری، قیطره، چشمه‌علی و یافته‌های مهم خیابان مولوی پیوند می‌خورد.

■ چهاردهم مهر؛ روزی که پایتخت قانونمند شد

اگرچه تهران از دوره آقامحمدخان قاجار به عنوان مرکز حکومت انتخاب شد، اما پایتختی این شهر تا سال‌ها بیشتر یک واقعیت سیاسی و حکومتی بود تا جایگاهی که در یک سند حقوقی بالادستی تثبیت شده باشد.

در جریان مشروطیت، با شکل‌گیری مجلس شورای ملی و تدوین متمم قانون اساسی، این وضعیت تغییر کرد. در چهاردهم مهرماه ۱۲۸۶ خورشیدی، متمم قانون اساسی به توشیح محمدعلی‌شاه قاجار رسید و در اصل چهارم آن تصریح شد: «پایتخت ایران طهران است.»

اهمیت این اتفاق در آن بود که پایتختی تهران از اراده شخص شاه و ساختار سلطنتی، به یک جایگاه رسمی در نظام حقوقی کشور تبدیل شد. پیش از آن نیز شهرهایی مانند تبریز، اصفهان، شیراز و قزوین در دوره‌های مختلف مرکز حکومت بودند، اما پایتختی آنها الزاماً در قالب یک سند حقوق عمومی تثبیت نشده بود.

به همین دلیل، چهاردهم مهر بیش از آنکه سالروز شکل‌گیری کالبد تهران یا آغاز حکومت قاجار در این شهر باشد، نمادی از تثبیت نهادی و حقوقی تهران به عنوان پایتخت ایران است. مسیر ثبت این مناسبت در تقویم رسمی نیز یک شبهه طی نشد. پیشنهاد نام‌گذاری روز تهران در سال ۱۳۹۵ از سوی شورای اسلامی شهر تهران مطرح شد و طی سال‌های بعد، این موضوع در برنامه‌های مدیریت شهری و نهادهای

مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی استان خبرداد

جذب ۲۳۷ سرمایه گذار در شهرک‌های صنعتی اصفهان

تأمین پایدار انرژی، بازچرخانی پساب‌های صنعتی، راه اندازی شهرک‌های تخصصی و حمایت از خوشه‌های کسب‌وکار دنبال شود.

مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی اصفهان همچنین با اشاره به جایگاه این استان در جذب سرمایه‌گذاری صنعتی، گفت: این شرکت با حدود هفت هزار و ۵۰۰ واحد بهره‌بردار و چهار هزار و ۵۰۰ طرح در دست اجرا، از نظر تعداد واحدها و طرح‌های صنعتی، جایگاه نخست کشور را در اختیار دارد.

بگی با تأکید بر ضرورت کاهش موانع اداری پیش روی سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان، افزود: تسهیل فرآیندهای سرمایه‌گذاری و فراهم کردن زیرساخت‌های مورد نیاز، از مهم‌ترین اقداماتی است که می‌تواند به توسعه فعالیت‌های صنعتی و افزایش ظرفیت تولید در استان کمک کند.

و شرایط ناشی از تحریم‌ها، روند سرمایه‌گذاری در شهرک‌ها و نواحی صنعتی اصفهان ادامه داشته است، گفت: بیشترین میزان استقبال سرمایه‌گذاران از شهرک تخصصی جدید کیف، کفش و پوشاک بوده است، شهرکی که پس از سال‌ها پیگیری فعالان این حوزه به بهره‌برداری رسید و اکنون به یکی از مقاصد سرمایه‌گذاری در بخش صنایع مرتبط تبدیل شده است. بگی ادامه داد: ناحیه صنعتی زنده‌رود نیز با هدف استقرار صنایع غذایی، آرایشی و بهداشتی و تجهیزات پزشکی به بهره‌برداری رسیده و توسعه شهرک‌های صنعتی بزرگ و رازی نیز در دستور کار قرار دارد که با استقبال سرمایه‌گذاران همراه شده است.

وی، تکمیل زیرساخت‌ها و تسهیل فرآیند واگذاری زمین را از اولویت‌های شرکت شهرک‌های صنعتی استان دانست و گفت: توسعه اراضی صنعتی باید همزمان با

مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی استان اصفهان: ۲۳۷ سرمایه‌گذار جدید در شهرک‌های صنعتی اصفهان در نیمه نخست امسال جذب شدند.

به گزارش خبرگزاری صداوسیما، مرکز اصفهان؛ مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی اصفهان از انعقاد قرارداد با ۲۳۷ متقاضی جدید سرمایه‌گذاری در شهرک‌ها و نواحی صنعتی استان در نیمه نخست امسال خبر داد و گفت: این سرمایه‌گذاران در مجموع ۷۴ هکتار زمین صنعتی را برای اجرای طرح‌های خود دریافت کرده‌اند.

محمد جواد بگی افزود: ورود این تعداد سرمایه‌گذار جدید در حوزه‌های صنعتی، کارگاهی و صنفی، نشان‌دهنده تداوم فعالیت‌های تولیدی و استقبال بخش خصوصی از ظرفیت‌های صنعتی استان است. وی با اشاره به اینکه با وجود محدودیت‌های اقتصادی

اصفهان در انتظار قطره‌های زندگی؛

آزیر قرمز ذخایر خون در استان اصفهان

مدیرکل انتقال خون استان اصفهان با تأکید بر لزوم ارتقاء و حفظ ذخایر خونی در حد استاندارد، از تمامی شهروندان واجد شرایط دعوت کرد با مراجعه به مراکز اهدای خون، مسوولان حوزه سلامت را در تأمین ۱۰۰ درصدی نیاز بیمارستان‌ها و درمانی استان یاری کنند.

کیان دهراب‌پور در گفتگو با ایرنا اظهار داشت: در روزهای جاری نیازمند حضور پرشور اهداکنندگان عزیز در مراکز انتقال خون سراسر استان هستیم تا با این اقدام انسان‌دوستانه، ذخایر خونی استان افزایش یافته و دغدغه متصدیان حوزه سلامت در تامین صد درصدی نیازهای خونی بیمارستان‌ها و مراکز درمانی برطرف شود.

وی با اشاره به شرایط اهداکنندگان افزود: از تمامی همشهریان اعم از زن و مرد که به سن قانونی رسیده‌اند دعوت می‌کنیم با در دست داشتن کارت ملی به مراکز اهدای خون مراجعه کنند و مراجعه‌کنندگان در بدو ورود توسط پزشک مستقر در مرکز، ویزیت و مشاوره می‌شوند.

مدیرکل انتقال خون استان اصفهان ادامه داد: بر اساس آمارهای موجود، حدود ۸۵ درصد از مراجعه‌کنندگان شرایط لازم را داشته و موفق به اهدای خون می‌شوند، از این رو بی‌صبرانه منتظر حضور هم‌استانی‌های عزیز با هر گروه خونی هستیم تا با اهدا و اشتراک‌گذاری این ماده حیات‌بخش، ذخایر خونی استان در سطح استاندارد حفظ شده و یاری‌رسان بیماران نیازمند باشیم.

سازمان انتقال خون استان اصفهان به عنوان تامین‌کننده اصلی فرآورده‌های خونی در استان، مسئولیت آبرسانی حیات به ده‌ها بیمارستان و مرکز درمانی را بر عهده دارد. با توجه به مصرف روزانه فرآورده‌های خونی توسط بیماران خاص (مانند تالاسمی و هموفیلی)، مصدومان حوادث جاده‌ای و بیماران نیازمند به عمل‌های جراحی سنگین، حفظ پایداری ذخایر خونی در تمام فصول سال از اهمیت حیاتی برخوردار است.

طرح استفاده از مازوت کم‌گوگرد در نیروگاه «شهید منتظری» اصفهان بلا تکلیف مانده است

سال گذشته، مدیرکل وقت حفاظت محیط زیست استان اصفهان به ایرنا گفت که تأمین و استفاده از مازوت کم‌گوگرد در سطح ملی و از طریق وزارتخانه‌های مرتبط در حال پیگیری و عملیات تصفیه و آماده‌سازی آن در حال اجراست.

نفت کوره یا مازوت یکی از هیدروکربن‌های نفتی و ارزان‌ترین ماده سوختنی برای موتورهای دیزلی و برخی نیروگاه هاست؛ به دلیل اینکه استفاده از این سوخت، آلودگی بسیاری در هوا به‌ویژه در شرایط پایداری جوی بوجود می‌آورد، استفاده از آن برای واحدهای صنعتی به‌ویژه در مناطق پرجمعیت و دچار معضل آلودگی هوا محدود یا ممنوع است.

اصفهان کمترین تعداد روزهای پاک و همچنین میزان بارش سالانه را در مقایسه با سایر کلانشهرهای کشور دارد و ویژگی‌های جغرافیایی و اقلیمی آن شرایط را دشوارتر کرده است.

نیروگاه شهید محمد منتظری واقع در شمال غرب اصفهان دارای هشت واحد ۲۰۰ مگاواتی در مجموع به ظرفیت تولید یک هزار و ۶۰۰ مگاوات در ساعت است؛ این نیروگاه حدود ۵۰ درصد از انرژی برق مورد نیاز استان اصفهان و ۳۰ درصد برق شبکه سراسری کشور را تأمین می‌کند.

وی تأکید کرد: این موضوع را بسیار جدی پیگیری می‌کنیم؛ چراکه سال گذشته حتی یک سرمایه‌گذار اعلام کرده‌که حاضر است برای اجرای این طرح در این مجموعه سرمایه‌گذاری کند و در ابتدا نیز موافقت لازم با این موضوع انجام شد اما متأسفانه شرکت پالایش نفت با این سرمایه‌گذار همکاری نکرد و در عمل اجرای طرح از آن مسیر منتفی شد.

نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: به‌طور جدی پیگیر هستیم که این اتفاق هرچه زودتر بیفتد و باید در این زمینه پاسخگو باشیم.

یزدیان درباره تداوم مصرف مازوت در نیروگاه شهید منتظری گفت: از ابتدای سال جاری نیز این روند ادامه داشته است و همچنان مازوت با گوگرد بالا سوزانده می‌شود.

وی درباره علت استفاده از مازوت با گوگرد بالا در نیروگاه شهید منتظری برخلاف آنچه سال گذشته وعده داده شده بود، اظهار داشت که دلایل بیشتر به مباحث مالی بازمی‌گردد.

نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی خاطرنشان کرد: پیگیری‌ها برای تعیین تکلیف این طرح و استفاده هرچه سریع‌تر از مازوت کم‌سولفور در نیروگاه شهید منتظری ادامه دارد.

نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی گفت: طرح استفاده از مازوت کم‌گوگرد در نیروگاه شهید منتظری که سال گذشته برای اجرای آن تعهد داده شد، بلا تکلیف مانده است. به گزارش ایرنا، مازوت معمولی دارای سه تا سه و نیم درصد گوگرد معادل ۳۰ تا ۳۵ هزار قسمت در میلیون است اما در مازوت کم‌گوگرد این میزان به پنج هزار قسمت کاهش می‌یابد.

حامد یزدیان در گفت‌وگو با ایرنا اظهار داشت: اداره کل حفاظت محیط زیست اعلام کرده که از مازوت مورد استفاده در نیروگاه و سوختی که در حال مصرف است، نمونه‌گیری کرده اما نتیجه آزمایش‌ها هنوز مشخص نشده است.

نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی ادامه داد: امروز نیز این موضوع را مجدد از طریق حفاظت محیط زیست پیگیری کردم تا بالاخره کیفیت مازوتی که در نیروگاه شهید منتظری سوزانده می‌شود، برای ما مشخص شود.

یزدیان با اشاره به تعهد سال گذشته شرکت پالایشگاه اصفهان برای استفاده از مازوت کم‌سولفور گفت: طبق نامه‌ای که پالایشگاه اصفهان در پاسخ به پیگیری‌ها ارسال کرده، این طرح ۸۷ درصد پیشرفت داشته اما هنوز نهایی نشده است.

هشدار دوباره درباره فرونشست زمین در اصفهان و چند شهر دیگر

آب است که دیگر تقریباً کسی از آن اسم نمی‌برد، چون همه می‌دانند که مشکل بی‌آبی داریم. از این منظر، عنوان «بحران آب» دیگر تقریباً به یک عنوان مرده تبدیل شده است و اگر زنگ خطری به صدا درآید و باز مطرح شود، کسی دیگر به آن توجه نمی‌کند.

و باید تخلیه شود. او اصفهان را نمونه‌ای صریح از این وضعیت می‌داند و تأکید می‌کند همدان، نیشابور، مشهد و تهران نیز درگیر فرونشست شده‌اند.

به گزارش ایسنا، حقیقی، کارگردان فیلم، گفت: ما فیلم را از ابتدا با اشاره به چند بحران شروع کردیم. یکی بحران